

Tenue des baguettes

Main droite

Maintenir la partie de la baguette nommée *manche* entre le pouce et l'index, (environ au 13e centimètre).

Le gros du pouce sur la baguette et celle-ci reposant entre la 1e et la 2e phalange de l'index, les autres doigts recourbés afin de fermer presque entièrement la main.

Main gauche

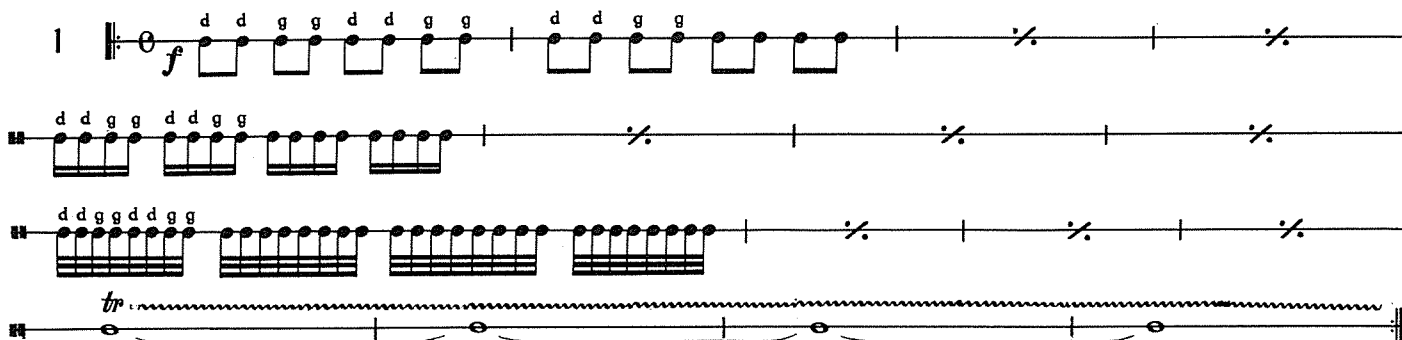
Laisser reposer le manche (environ au 11e centimètre) dans le creux formé par le bas du pouce et de l'index, la baguette appuyée sur la 2e phalange de l'annulaire, l'index et le médium recourbés sur la baguette et le bout du pouce rejoignant l'index auquel il adhèrera immuablement.

Manière de frapper la peau

Frapper la peau au centre: au moment où les coups sont frappés, les baguettes doivent être presque parallèles à la peau (nous disons *presque*, car il faut tenir évidemment compte du cercle), ceci pour pouvoir frapper avec le plat de la boule (ou olive) afin d'obtenir un coup bien net. Eviter donc de frapper avec la pointe, ce qui amènerait le risque de trouser la peau. Nous recommandons, lorsque plus tard, l'élève travaillera le roulement et les exercices dans la *nuance piano*, de toujours frapper le centre de la peau. Beaucoup d'exécutants ont l'habitude, dans cette nuance, de rouler ou de frapper vers la circonférence, ce qui enlève la résonance du timbre et donne l'impression de jouer sur un tambourin.

Le roulement

Le roulement s'apprend en frappant alternativement deux coups de baguettes de chaque main. Commencer d'abord *très lentement*, puis de plus en plus vite. Le maximum de vitesse donnera un ensemble appelé "*roulement*". Le roulement est la partie principale et la plus difficile dans l'étude du tambour. L'élève devra mettre le plus grand soin à travailler l'exercice suivant:

Houding der stokken

Rechter Hand

Het deel van de trommelstok dat "de steel" wordt genoemd tussen duim en wijsvinger nemen (op ongeveer de 13e centimeter). Het dikke gedeelte van de duim op de steel, terwijl deze rust tussen het 1e en het 2e lid van de wijsvinger, de andere vingers naar binnen geplooid, zodat de hand bijna geheel gesloten is.

Linker Hand

De steel laten rusten (op ongeveer de 11^e centimeter) in de holte gevormd door het onderste gedeelte van duim en wijsvinger, terwijl de stok rust op het 2^e lid van de ringvinger. Wijs- en middenvinger zijn over de stok geplooid, terwijl het uiteinde van de duim de wijsvinger raakt.

Manier om op het vel te slaan

In het midden van het vel slaan. Om een zeer zuivere slag te verkrijgen, moeten de stokken bij het aanslaan bijna paraleel gehouden worden met het vel (we zeggen: bijna, er dient immers rekening gehouden met de band van de trommel), zodat het vel wordt geraakt met de platte kant van de bol (of olijf). Slaan met de punt dient volstrekt vermeden, de kans bestaat het vel te doorboren.

We raden de leerling aan, wanneer hij later het roffelen en de oefeningen in de "piano-schakering" zal studeren, altijd in het midden van het vel te slaan. Vele uitvoerders hebben de gewoonte, wanneer ze in die nuance roffelen of slaan, zulks te doen aan de rand van het vel, wat dan meteen de karakteristieke klank van het instrument wegneemt en de indruk doet ontstaan of er een tamboerijn wordt bespeeld.

De roffel

De roffel leert men door beurtelings met elke hand twee slagen met de stokken te geven. Zeer langzaam beginnen, daarna vlugger en vlugger. De maximum snelheid geeft een geheel dat "roffel" wordt genoemd. De roffel is het voornaamste deel en het moeilijkste bij de trommelstudie. De leerling zal aan de volgende oefening met de meeste zorg besteden:

